

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 24 δραχ. κατ' έτος προκληρωτικά. — Η τιμή των καταχωρήσεων είναι είκοσι δραχ. κατ' έτος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις εις την Βασιλ. Τυπογραφικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐκτός της ἐκείνης ἐν τοῖς διευθυνταῖς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτός της τοῦ κυρίου Ἑλληνα. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 dracs par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΗ, 27 Ιανουαρίου.

JEUDI, 8 Février.

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς καὶ Ὑποδιοικητὰς τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος ἀφείλεται τοῦ λοιποῦ νὰ καθιερώσῃ μίαν τῶν σελίδων του εἰς τὴν καταχώρησιν εἰδήσεων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, προσκαλοῦνται ἀπαιτῆσαι οἱ Διοικηταὶ καὶ Ὑποδιοικηταὶ τοῦ Κράτους νὰ πέμπωσι τακτικῶς ἀπαξ τῆς εβδομάδος διὰ τοῦ ταχυδρομείου πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου, σημειώσεις ἀκριβεῖς περὶ τῶν ὅσα συμβαίνοσιν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητά των Διοικήσεις.

— Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἔφθασαν εἰς Ναύπλιον τὴν παρελθούσαν Δευτέραν περὶ τὰς 2. ὥρας ΜΜ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 26 Ἰανουαρίου.

Περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν.

Αἱ παρούσαι περιστάσεις ἐγέννησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ζήτημά τι σποδαιὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτο, καὶ τὸ ὅποιον ὡ, ἐκ τούτου δὲν νομιζόμεν εὐλογον νὰ διέλθωμεν ἐν σιωπῇ. Πρόκειται περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης, ἀρχῆς καταστάσεως σήμερον ἐν μέσῳ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων ὅσοι καταγίνονται εἰς τὰ πολιτικά, τὰ θέματα μεγάλων καὶ σφοδρῶν συζητήσεων.

Αἱ γνώμαι εἶναι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο διηρημέναι, καὶ κοινῶς δεῖται θεωροῦσιν αὐτὸ πάντες ὑπὸ ἐπιφθιμῆς ἢ μάλλον εἰπεῖν μεταφυσικῆς, ἢ τοιαύτης τῶν γνώμων διαίρεσις θέλει διαρκεῖσαι ἐν ὅσῳ ὑλικαὶ ἀποδείξεις δὲν ἤθελον προσδιορῶσι τὴν ἀξίαν ἐκάστου τῶν ἀφηρημένων τούτων τρόπων τοῦ θεωρεῖν τὸ ὑπουργεῖν καὶ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ.

Ὅσον οὐπω αἱ ὑλικαὶ αὐταὶ ἀποδείξεις θέλουν ἀναφανῆ, καὶ τότε πᾶσα ὡς πρὸς τοῦτο ἀμφισβήτησις θέλει κατασταθεῖ ἀνωφελῆς, δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἤθελον εἶσθαι περιττὸν νὰ λαθῶμεν καὶ ἡμεῖς μέρος εἰς τὰς γνωμονάσας συζητήσεις. Ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ παρατρέξωμεν κάμμιν εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ ἀποδείξωμεν πόσον περὶ πολλοῦ ποσούμεθα τῶν συμπολιτῶν μας τὸ φρόνημα, προθύμως ἐνοώμεθα μὲ αὐτοὺς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ζητήματος τὸ ὅποιον τοὺς ἐπασχάλει τοσούτου.

Ἀπατώνεται μολαταῦτα ὅσοι φρονοῦσιν ὅτι ἔχομεν σκοπὸν νὰ συζητήσωμεν τὸ προκείμενον ζήτημα κατὰ τὴν μέθωδον τῶν συνταγματικῶν τῆς Δύσεως ἢ τῶν ἀπολυτιστῶν τῆς Ανατολῆς, διότι θέλομεν ἀποφύγει ἐπίσης καὶ τῶν πρώτων τὸν μυσικισμόν καὶ τῶν δευτέρων τὸν ὕλισμόν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει μεθοδὸς τῆς τοῦ συζητεῖν τὰς ἀρχάς, ἢ ὅπως μᾶς φαίνεται ἀσυγκρίτῳ ὑγειεστέρῃ καὶ πολὺ λογικωτέρῃ τῆς τῶν φιλελευθέρων τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς τῶν ἀπολυτιστῶν τῆς Ἀσίας, καθόσον δηλ. ἡ μεθοδὸς αὕτη ἐπισημαίνεται κυρίως εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς θετικῆς ἀφελείας, καὶ καθόσον ὡς ἐκ τούτου ἀπαλλάττει πάντοτε τὰ πράγματα τῶν ὅποιων προτίθεται καὶ κάμῃ τὴν ἀνάγνωσιν ἀπὸ ὅλα τὰ πάρεργα αὐτῶν μέρη, τὰ ὅποια καθιστῶσιν ἀλλοχρῶ τὸ μέγιστον τῆς ἀξίας των μέρους, καὶ τὰ ὅποια γενῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔξαις τινες ἢ ἰδέαι πολλακίς δὲ καὶ ἀπάται παραδεδομέναι εἰς τὴν κοινωνίαν.

Εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν γνωρίζομεν διὰ ποῖους λόγους ἐθεώρησαν τοὺς ὑπουργοὺς ὡς ἀπαρτίζοντας ἰδιαιτέρῃ τινὰ τάξιν ὑπαλλήλων, καὶ ἐπροσπάθησαν νὰ τοῖς δώσωσι χαρακτῆρα ὅλως διόλου παράδοξον, πρᾶγμα ὅμως τὸ ὅποιον δὲν ἐδυνήθησαν ἀκόμη νὰ κατορθώσωσι, διότι δὲν ἠμπόρεσαν μέχρι τούτου νὰ ἐνοήσωσιν ὅπως πρέπει πραγματικῶς νὰ ἦναι ὁ ὑπεύθυνος ὑπουργὸς διὰ πράγματα τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των δὲν παρέχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κάμμιν λαβὴν, καὶ νομικῶς θεωροῦμενα κατὰ μέγα μέρος δὲν εἶναι προσβλήσιμα.

Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς νομιζόμεν ὅτι ἤθελον εἶσθαι πολὺ ἀπλούστερον καὶ εὐκολώτερον ἂν ἐθεωρῶντο συνήθως οἱ ὑπουργοὶ ὡς οἱ πρῶτοι ὑπαλλήλοι τοῦ κράτους, χωρὶς μολαταῦτα νὰ διακρίνωσιν κατὰ τι ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως τῶν ὅποιων εἶναι μόνον ἀρχηγαί. Τὸ εὐλόγιον θέλει φροντίζει ἕκαστος περὶ τοῦ πῶς ἤθελε κατασταθεῖ πραγματικῆ ἢ εὐθύνη τῶν ὑπουργῶν. Οἱ ὑπουργοὶ ἤθελον εἶσθαι φυσικῶ τῶ λογικῆ ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, καὶ ἤθελον ἔχει τὴν αὐτὴν εὐθύνην τὴν ὅποιαν ἔχει ἕκαστος ὑπαλλήλος ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου του καὶ τῆς κοινῆς

AVIS AUX GOUVERNEURS.

En exécution d'un ordre supérieur, le Courrier Grec devant désormais consacrer une de ses colonnes aux nouvelles des provinces, tous les gouverneurs et sous-gouverneurs du royaume sont invités à faire parvenir régulièrement, une fois par semaine, par la poste, à la direction du Courrier Grec, des notes précises sur les faits qui se produisent dans le cercle de leur gouvernement.

— L. L. M. M. sont arrivées à Nauplie Lundi dernier à deux heures après midi.

INTERIEUR.

ATHÈNES le 7 Février.

De la responsabilité des Ministres.

Les circonstances présentes ont soulevé, en Grèce, une question grave en elle même et sur laquelle nous ne pensons pas devoir passer silence. Nous voulons parler du principe de la responsabilité des ministres, qui est, dans ce moment, le sujet de discussions vives et de controverses animées, entre ceux des grecs qui s'occupent de politique.

Comme on le pense bien, cette question fait naître des dissidences d'opinions, et attendu que c'est surtout au point de vue théorique qu'on pourrait même dire métaphysique qu'elle est traitée, les dissidences semblent devoir se perpétuer, jusqu'à ce que des faits matériels soient venus donner la mesure de l'importance que l'on doit attacher à chacune des manières abstraites de considérer le ministère et sa responsabilité.

Ces faits sont prêts de se produire, bientôt toute discussion à ce sujet deviendra inutile, et cette raison pourrait, à la rigueur, nous dispenser de prendre part aux débats; mais, ne voulant négliger aucune occasion de prouver le cas que nous faisons de l'opinion de nos concitoyens, nous nous joindrons aujourd'hui à eux pour l'élaboration de la pensée qui les préoccupe.

Cependant, si l'on croyait que nous avons l'intention de discuter selon la méthode constitutionnaliste des occidentaux, ou selon la méthode absolutiste des orientaux, l'on se tromperait, car nous nous tenons également en garde contre le mysticisme des uns et le matérialisme des autres.

Il est en Grèce une manière de raisonner les principes, qui nous paraît infiniment plus saine et plus logique que celle des libéraux Européens, et que celle des absolutistes Asiatiques, en ce qu'elle repose essentiellement sur la recherche de l'utilité positive, et, qu'en conséquence, elle dégage toujours les faits qu'elle se propose d'analyser, des accessoires qui ailleurs forment la presque totalité de leur importance, et qui presque toujours résultent de certaines habitudes, de certaines idées, et souvent même de certaines erreurs admises dans la société.

En Europe, et nous ne savons pas au juste pourquoi, on a fait des ministres une classe à part d'employés qu'on s'est efforcé de revêtir d'un caractère tout à fait singulier; ce à quoi l'on n'est pas encore arrivé, attendu que l'on n'a jamais su positivement à quoi s'en tenir sur ce qu'en définitive devait être un ministre responsable de faits qui, de leur nature, sont la plupart du tems insaisissables et, judiciairement parlant, presque toujours inattaquables.

Il nous semble à nous que l'on se serait évité bien des embarras et bien des peines si l'on s'était habitué à ne considérer les ministres que comme les premiers employés de l'état, sans vouloir toutefois tracer une ligne de démarcation entr'eux et le reste des employés de la hiérarchie administrative dont il sont les chefs. Il en serait résulté d'abord qu'on ne se serait pas tant inquiété de savoir comment la responsabilité de ministres serait une chose réelle. Les ministres auraient été responsables

γνώμης, έκαστος δημόσιος άνήρ απέναντι των υπ' αυτού διοικουμένων. Μολοντί αν θεωρήση τις με προσοχήν τα πράγματα θέλει παρατηρήσει ότι και σήμερα αυτό τοϋτο συμβαίνει συνήθως, διότι ένόςω ως εκ των φρονημάτων, των φώτων, τής εμπειρίας και των σχέσεων των ύπουργών, ύπάρχει σύνδεσμος μεταξύ τούτων και τοϋ Βασιλέως, οι ύπουργοί διαμένουσιν εις τας θέσεις των, τας όποιās εγκαταλείπουσιν όμως άμα ό τοιοϋτος σύνδεσμος εκλείψη.

Πολύς λόγος ή πολύς μάλλον θόρυβος γίνεται εις τὰ συνταγματικά κράτη περί τής ισχύος τήν όποιαν έχουσιν αι Βουλαι να προσκαλώσιν ένώπιόν των τούς ύπουργούς δια να δώσωσι λόγον των πράξεών των όσάκις παρεκτρέπονται των καθηκόντων των, αλλά τίποτε άλλο δεν συμβαίνει όσάκις ή Βουλή δεν συμφωνεί με τὸ ύπουργείον, ειμή ότι αποποιείται εις αυτό τήν σύμπραξίν της. Τοϋτο άρα άλλο τι δεν είναι ειμή έν των μέσων δια των όποιων ή κοινή γνώμη ειδοποιεί συνήθως τούς ύπουργούς περί τής άπάτης τοϋ συστήματός των, και έπομένως έκαστος έννοεί ότι εις πᾶσαν κοινωνίαν ή κοινή γνώμη δύναται να παραδεχθῆ ιδιαιτέρως ως προς τοϋτο τρόπος. Εις τήν Ελλάδα λ. χ. ή κοινή γνώμη δεν έλαβε χρείαν τής συμπράξεως των Βουλών δια να τήν έννοήσωσιν οι ύπουργοί, και τοϋτο μαρτυροϋσιν όσοι πρό εξ έτών αλληλοδιαδόχως κατέσχον τας ύπουργικὰς έδρας. Άς εξετάσῃ όστις έπιθυμεί τήν ιστορίαν τοϋ Άγγλικού, ή τοϋ Γαλλικού συνταγματισμού, και δεν θέλει εύρει ειμή άπαξ μόνον εις τήν Άγγλίαν και άπαξ εις τήν Γαλλιάν το παράδειγμα δικής ύπουργικῆς, αλλά και τοϋτο εις έποχὴν επανάστασεων, ότι τίποτε συνταγματικόν δεν ύπάρχει.

Όθεν επιμένοντες λέγομεν ότι καίτοι υπό άλλην μορφήν παριστανόμενη εις τήν Ευρώπην ή περι εύθύνης των ύπουργών αρχή, δεν έχει όμως πραγματικῶς κάμμίαν διαφορὴν εις τήν Ελλάδα, όπου ή τοιαύτη εύθύνη υφίσταται και θελει υφίστασθαι πάντοτε, διότι εξαρτάται άφ' ένός μὲν από τήν θέλησιν τοϋ Μονάρχου δυναμείου να μεταρρυθμίῃ τὸ ύπουργείον όσάκις τὸ κρίνει εύλογον, και άφ' έτέρου μέρους από τήν ανάγκην εις τήν όποιαν εύρίσκειται έκαστος ύπουργός να εύαρσέτῃ τήν κοινήν γνώμην. Δεν έννοοϋμεν άλλως τε προς τι δύναται να συντείνῃ σύστημα εγγυήσεων τοιοϋτον όποιον προσπαθοϋσι να εισαγάγωσιν εις τήν Ευρώπην απέναντι των ύπουργών, καθότι εκ των δύο έν πρέπει να υποθέσωμεν: ή ότι οι ύπουργοί είναι ένάρετοι, πεφωτισμένοι, και εμπειροί, και τότε τὸ έθνος δύναται να τοίς εμπιστευέται, ή ότι δεν είναι ούτε ένάρετοι, ούτε πεφωτισμένοι, ούτε ίκανοί, και τότε βέβαια ό Βασιλεύς δεν θέλει τοίς παρκαλέει ως συνεργάτας του· άλλ' ίσως μάς επιφέρωσι τινές ότι οι ύπουργοί υπόκεινται εις άπάτας, και ότι μ' όλην τήν ύποίαν έχουσιν αγαθήν διάθεσιν δύναται να παραδεχθῶσι μέτρα σφαλερά, ή σύστημα τι αντίκειμενον εις τὰ πραγματικά τοϋ Κράτους συμφέροντα. Παραδεχόμεθα τοϋτο διότι τοιαύτη άπάτη συνέβη ήδη, και ως εκ τούτου δύναται και αὔρις να συμβῆ. Αλλ' αν εξετασῃ τις εις τι επιστηρίζεται ή ύπαρξις όποιασδήποτε ύπουργικῆς συναρμολογίας, θέλει εύρει ότι έν γίνεται ή ύπαρξις τοϋ ύπουργείου δεν εξαρτάται ειμή από τήν θέλησιν τοϋ Μονάρχου όστις θεωρεί τούς ύπουργούς άξιούς να συνεργάζωνται άπ' εύθείας μετ' αυτού κατὰ τήν διαρκείαν περιστάσεων τινών, και ότι ό Βασιλεύς αισθάνεται καλλίστεα τήν ανάγκην τής τροποποιήσεως τοϋ ύπουργείου άμα αι περιστάσεις αὔται μεταβληθῶσιν, ή άμα νομίση ότι δια να προδῆ εις τὸ έργον του όφείλει να μεταχειρισθῆ επί τούτω άλλα στοιχεία παρά τὰ αντιπροσωπευόμενα υπό των ύπουργών τούς όποιους προηγούμενος είχεν εκλέξει. Επειδή δε ό Βασιλεύς γνωρίζει πάντοτε τὰς στιγμιαίας τοϋ τόπου ανάγκας, τὸ έθνος δεν πρέπει να άμφισβάλῃ ότι ό Βασιλεύς θέλει γνωρίσει εγκρίτως ποτε συμφέρει να μεταβληθῆ τὸ ύπουργείον. Προτέτι τὸ έθνος έχει και άλλην ως προς τούτην εγγύτην, τήν ελευθερίαν με τήν όποιαν δύναται ακωλύτως ή κοινή γνώμη υπό τήν ανακτορικὴν εξουσίαν να εκφράζεται, και τήν εξιδιασμένην προσοχήν με τήν όποιαν ήρρώσθη πάντοτε ό Μονάρχης τής Ελλάδος τὰς δεήσεις και τὰς απαιτήσεις τοϋ λαοϋ του.

Άς ιδώμεν ήδη κατ'ά τι είναι έπωρελής ή ύπαρξις προέδρου τοϋ ύπουργικου συμβουλίου. Είπομεν προλαβόντως ότι ή έδρα τοϋ προέδρου κατέχεται πάντοτε εις τήν Ευρώπην υπό τινος των μελών αὔτου τοϋ ύπουργικου συμβουλίου, ποτέ μὲν λ. χ. υπό τοϋ επί των Στρατιωτικῶν Γεωμητρίας, ποτέ δε υπό τοϋ επί των Οίκονομικῶν, και άλλοτε πάλιν υπό τοϋ επί των Εσωτερικῶν ή τοϋ επί τοϋ Εμπορίου κτλ. Επαναλαμβάνομεν δε και σήμερα ότι τοϋτο δεν προέρχεται ειμή εκ τοϋ ότι πολιτικά τινές περιστάσεις απαιτοϋσιν αι εργασίαι τοϋ ύπουργείου να ήνωι κυρίως υποτεταγόμεναι εις τὰς οικονομικὰς, τὰς στρατιωτικὰς, τὰς εμπορικὰς ή τὰς διπλωματικὰς ανάγκας τοϋ Κράτους, και έκαστος θέλει συνομολογήσει με ήμᾶς ότι δια τοϋ μέσου τούτου τίποτε περισσύτερον δεν κατορθώνεται άφ' ήμᾶς ήθελε κατορθώσει ό Βασιλεύς αν έπροέδρευε τὸ ύπουργικόν συμβούλιον, επειδή ό Μονάρχης, ως εκ τής ύψηλῆς θέσεως, τήν όποιαν κατέχει, και διότι δια τής θαθείας αὔτου συνέσεως δύναται εύκόλως πάντοτε να συμπεριλάβῃ υπό περιεκτικωτάτην έποψιν όλας τής στιγμῆς τὰς ανάγκας, ό Μονάρχης λέγομεν γνωρίζει παρά πάντα άλλον καλύτερα ποίαν διεύθυνσιν όφείλει εκάστοτε να δίδῃ εις τής Κυβερνήσεως τὰς εργασίαις.

Εις τήν Γαλλιάν και τήν Άγγλίαν φρονοϋσιν άκόμη ότι ό Πρόεδρος τοϋ Συμβουλίου είναι υπεύθυνος δια τήν άμεγένηαν τής συνέσεως τοϋ ύπουργείου. Αλλ' ήμᾶς είμεθα πεπεισμένοι ότι αν δεν είχαν εκεί τήν συνήθειαν να αναλύωσι και να κατακερματίζωσιν ούτως είπείν τὰ πάντα, συνήθειαν άλλως τε προκύπτουσαν εκ τοϋ φύσει αναλυτικου χαρακτήρος των δυτικῶν έθνών, ήθελον έννοήσει βέβαια εις τε τήν Άγγλίαν και τήν Γαλλιάν ότι επειδή ό Βασιλεύς αντιπροσωπεύει εις τὸν υπέρτατον βαθμόν τήν αρχήν τής εϋταξίας και τής ΕΝΟΤΗΤΟΣ, εις τὸν Βασιλέα συμφέρει κυρίως να εκλέξῃ ως πρώτους λειτουργούς του άνδρας κατὰ πάντα όμόφρονες.

Δια να αναφέρωμεν επί τέλους και παραδείγματα προς υποστήριξιν των λόγων μας, και δια να αποδείξωμεν πόσον συνετῶς έπραξεν ό Βασιλεύς

tout naturellement, tout simplement envers le Roi, comme tout inférieur l'est à l'égard de son supérieur, et envers l'opinion publique, comme tout fonctionnaire de l'état l'est à l'égard de ses administrés. Au reste, si l'on y regarde attentivement, la vérité est qu'il n'arrive pas autre chose ordinairement: de façon que tant que des ministres se trouvent par leurs opinions, leurs lumières, leur expérience, leurs relations, leur volonté, en communion d'idées avec le Roi, ils demeurent à leur poste, qu'ils quittent, lorsque cette communion n'existe plus.

On parle beaucoup dans les états constitutionnels, et l'on fait grand bruit de la faculté et du pouvoir qu'ont les chambres, d'appeler et de traduire à leur barre les ministres, quand ils ont manqué à leur devoir, mais il arrive tout simplement que lorsque les chambres ne sont pas d'accord avec le ministère elles lui refusent leur concours; or, ceci n'est pas autre chose que l'un des procédés que l'opinion publique emploie pour donner avis aux ministres de l'erreur de leur système, et chacun conviendra que, dans chaque société l'opinion publique peut adopter des procédés particuliers; ainsi en Grèce par exemple, l'opinion publique a toujours su, sans le secours de chambres, se faire comprendre par les ministères, et tous ceux qui se sont succédés depuis six ans peuvent rendre ce témoignage.

Que l'on voie l'histoire du constitutionalisme Anglais, et du constitutionalisme Français: on n'y trouve qu'une fois en Angleterre et une fois en France, l'exemple d'un procès de ministres, encore n'est-ce que dans des temps de révolution où il n'est plus rien de constitutionnel.

Nous maintenons donc, que la forme que revêt, en Europe, le principe de la responsabilité des ministres, ne lui donne, en définitive, pas plus de consistance qu'en Grèce, et qu'en Grèce cette responsabilité existe et existera toujours, attendu qu'elle y repose d'une part, sur la faculté que possède la couronne de modifier le ministère suivant que le souverain le juge convenable, et d'autre part, sur le besoin que tout ministère a de satisfaire l'opinion publique. Au reste, nous ne sentons pas trop la nécessité, d'un système de garanties tel qu'en Europe on s'efforce de l'obtenir à l'égard du ministère; car de deux choses l'une, ou les ministres sont des hommes probes éclairés et expérimentés et alors la nation peut se confier à eux, ou les ministres ne sont ni probes ni éclairés ni capables, et alors il est évident que le Roi ne les associera pas à son travail. Mais, dira-t-on, les ministres peuvent se tromper, et, malgré tous leurs bons desirs, adopter de fausses mesures ou un système contraire aux intérêts positifs de l'état. — Nous admettons que cela étant arrivé, peut arriver encore; mais si l'on se demande sur quoi repose l'existence d'une combinaison ministérielle quelconque, on trouve en général qu'un ministère n'existe qu'en vertu de ce que le Roi juge les ministres dignes de travailler directement avec lui pendant la durée de certaines circonstances, et que le Roi sent fort bien la nécessité de modifier le personnel du ministère, dès que les circonstances sont changées, ou que, pour la continuation de son oeuvre, il comprend la nécessité d'employer d'autres éléments que ceux que représentent les ministres dont il a antérieurement fait choix. Et attendu que le Roi est toujours parfaitement au courant des nécessités du moment, la nation est toujours sûre que le Roi saura, en temps et lieu, reconnaître l'utilité d'un changement de ministère. Au reste la nation à encore une autre garantie sur ce point, dans la liberté que le gouvernement de S. M. laisse à l'opinion publique pour se manifester, et dans la scrupuleuse attention avec laquelle le souverain de la Grèce a toujours écouté les demandes ou les réclamations de son peuple.

Nous arrivons maintenant à voir en quoi est réellement utile l'existence d'un président du conseil des ministres. Ainsi que nous l'avons déjà dit, le fauteuil du président est toujours occupé en Europe, par un des membres du conseil lui même. Tantôt c'est le ministre de la guerre, tantôt le ministre des finances, tantôt celui de l'intérieur, ou tantôt celui du commerce etc. qui président les séances du conseil; or, nous le répétons cela ne signifie pas autre chose que l'existence de certaines circonstances politiques, qui exigent que les travaux du ministère soient subordonnés aux besoins financiers, militaires, commerciaux, ou diplomatiques de l'état. Et l'on conviendra avec nous que cette méthode, employée en Europe, n'atteint aucun but qui ne puisse être atteint par le Roi lui même, qui se trouve, mieux que personne, en position de juger de la direction à donner aux travaux du gouvernement, puisqu'il occupe le faite de la hiérarchie sociale et que son intelligence peut toujours embrasser tous les faits du moment dans une combinaison générale. En France et en Angleterre on assure encore que c'est sur le président du conseil que repose la garantie d'homogénéité dans la composition du ministère; mais nous sommes convaincus, que sans l'habitude de tout morceler, de tout diviser, de tout partager, qui résulte du caractère et des idées essentiellement analytiques des occidentaux, l'on comprendrait certainement en France et en Angleterre, que le Roi, personnalisant au plus haut degré le principe d'ordre et d'UNITE, c'est surtout le Roi qui est inté-

ἡμῶν ἀποφασίσας νὰ διευθύνῃ ἰδιοχειρῶς τὰς κυβερνητικὰς ἐργασίας, ἀποπέμπομεν τοὺς ὅσοι περὶ τούτου ἐμφυβόλλουσιν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Παγκοσμίου ἱστορίας διὰ νὰ θεσπισθῶσιν ὅτι κατὰ τὰς θεωρητικὰς τῶν ἐθνῶν ἐποχὰς ἡ ἐξουσία ὑπῆρξε πάντοτε διηρημένη καὶ κατακερματισμένη, ἐνῶ δὲ σάκις αἱ θεωρίαι μεταβάλλονται εἰς πράγματα τότε ἡ ἐξουσία συγκεντρῶνται καὶ καθίσταται ΜΙΑ καὶ ἀδιαίρετος. Οὕτω καὶ ὑπὸ τὸν λογικώτατον καὶ τῆς θεωρίας πραγματοποιοῦντα Ναπολέοντα δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἰμὴ ὁ Ἀυτοκράτωρ αὐτός, ὅστις ἤθελεν εἶναι ἡ εὐθεῖα ὁδὸς εἰς τὴν συντομιωτέρα πειρῶν.

— Ἡ ἐφημερίς τῆς Σμύρνης ἀναγγέλλει εἰς τὸ τῆς 27 δεκεμβρίου ἑτέρον αὐτῆς μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὁ Κ. Τυπάλδος ἐπαγγέλλεται πρὸς τὴν ἐν Σόφρῃ Πρωτοδικαίᾳ, μετεπέμψῃ ἐγγράφον εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ ἐπαγγελίαν, ἐνεκῆ τῆς εἰς τὴν κοινικὴν ὑπόθεσιν διαγωγῆς τοῦ ἀποδοκιμασθέντος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

— Ἀναγινώσκωμεν τὸ κατὸν ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος μεταθέσις τοῦ Κ. Τυπάλτου ἐγένε, κατ' αἰτήσιν αὐτοῦ καὶ διὰ λόγους ὑπηρεσίας.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα τὰ ἑξῆς: Πρὶν ἀναχώρησιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Κυβερνήσει πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Κ. Κ. Ζογράφος, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Ἀ. Υ. τὸν Σουλτάνον ὁ ὅποιος τὸν ὑπεδέχθη φιλοφρονέστατα καὶ καθ' ὅλους τοὺς παραδεδομένους εἰς τὰς τοιαύτας τελετὰς τύπους. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἀ. Υ. μετ' ὅλους πολλὰ καλακηντικῶς τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἐπαρέσκειαν διὰ τὸν τρόπον μετ' ὅποιον ἐξεπλήρωσε πάντοτε τῆς πρεσβείας του τὰ καθήκοντα, καὶ τὸν ἐπήνεσε διὰ τὴν μερίστην φρόνησιν καὶ τὸ συνδιαλλακτικὸν πνεῦμα τῶν ὁποίων ἔδωσε τὸσαῦτα δείγματα κατὰ τὸ τετραετές διάστημα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονῆς του. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι εἰς περιστάσεις δυσχεροτάτας ὁ διπλωμάτης οὗτος διετέλεσε τὰς ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι τῷ ἐμπιστευθήσαν μετ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην σύνεσιν. κτλ.

ΕΠΙΧΡΗΣΙΑΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Γράφουσι ἀπὸ Εὐρυτανίας ὅτι εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ἐπαρχίαν τῶν Ἄγραφων εὐρισκοῦνται διάφορα ἀποσπάσματα ληστῶν ἐρχοῦσα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τὸν Καλαμάταν, τὸν Ἀναγνώστην Θεοφύλακον, τὸν Σπυρίδον Σπυρίδον, τὸν Ζωγράφον καὶ λοιπῶν, οἵτινες, ἐπειδὴ δὲν καταδικάζονται ἀπὸ τὰς ὀθωμανικὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, εἶναι ὑπόψια ὅτι ὑποβάλλονται ἀπὸ αὐτὰς ἐπὶ ὁκοπέῳ τοῦ νὰ κάμωσι ἐπιδρομὰς τὴν ἀνοίξιν ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

— Γράφουσι ὡσαύτως ἀπὸ Λαμίας ὅτι οἱ εὐρισκόμενοι κατὰ τὴν Γούραν, χωριὸν ὀθωμ. ἐκδῶν, ληστὰι συνηθίσαν μετὰ τοῦ ἀρχιλήγου Καλαμάτα διὰ νὰ εἰσβάλλωσι εἰς τὰς μεθούριους Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, καὶ ὅτι μολογῶσι τούτο θεωρεῖται ὡς ἀπίθανον διότι ἔχομεν δείγματα εἰλικρινῶς συμπεριφορῆς τοῦ Πασσῶ τῶν Ἰωαννίνων κατὰ τῆς ληστείας μολαταῦτα ἐλήθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα παρὰ τῆς ἐκεῖ ἐθνοφυλακῆς πρὸς ἀπόκρουσιν ἐνδεχομένης τινὸς ἐπιδρομῆς.

— Αἱ ἐδόμαδια αἰ ἐκθέσεις τῶν διαφόρων δικητῶν τοῦ Κράτους ἀναγγέλλουσιν ἄκραν ἰουχίαν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν.

— Οἱ τῶν στρατευόμενων κατάλογοι κατεστρώθησαν εἰς ὅλας τὰς διοικήσεις. — Γράφουσι ἀπὸ Ἀρειούπολις [Τζήμοβα] ὅτι τὴν 14 τοῦ μηνὸς τούτου ἐρονηθῆ ἕκ προμελέτης ὁ δήμαρχος Καστάνης Π. Κοντογιαννοπούλου ἐντὸς τοῦ ἰδίου χωρίου εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ καθολικοῦ τῆς ἐκκλησίας. Οἱ πρῶτα τῶν ὄμων τούτων Γρηγόριος Δουράκης καὶ Νικόλαος Φριλιγγίος διευθύνθησαν ἀμέσως εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰσαγγελέα.

— Ἡ Εὐβοία ἤτις εἶχε τεθῆ ἐσχάτως ὑπὸ τηρητικὴν κάθαρσιν 17 ἡμερῶν κατὰ συνέπειαν λαθροεμπορικῶν τινῶν πράξεων γενηθέντων μετὰ τῶν κατοικῶν τῆς νήσου καὶ τοῦ πληρώματος πλοίου τινος ὑπὸ κάθαρσιν εὐρισκόμενου, ἔλαβε πάλιν ἐλευθέρην κοινωνίαν τὴν 17 Ἰαννουαρίου.

— Ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἔλαβε κατ' αὐτὰς τὸν κατάλογον τῶν ἐνοσθαλισθέντων (vaccines) παιδίων ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς κατὰ τὸ ἔτος 1837 ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς 1834, ὅθεν εὐχαρίστως παρατηροῦμεν τὰς προόδους τὰς ὅπως κάμνει ἡ σωτήριος αὐτῆ συνήθεια ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Κατὰ μέρος ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐνοσθαλισμοῦ χρονοστεθεῖται ἐνταῦθα εἰς τὸν ζῆλον τοῦ Κ. Γεωργίου Ἀλδέρτη ἐνοσθαλιστοῦ τῆς πρώτουσης, τοῦ ὁποίου ἀναγνώρισας τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ ὁ Βασιλεὺς ἠδύοχησε νὰ ἀφήσῃ τὸν μισθόν.

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΓΕΙΑ.

Ἀπειθὴ ἡ τακτοποίησις τῆς ὑπηρεσίας τῶν λοιμοκαθαρησίων μας ἐξελεῖται κυρίως τὴν προσοχὴν τῶν ἑκὼν δυνάμεων μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάς ἔχει σχέσεις ἐμπορικὰς, κρινομεν ἀναγκασίον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα τὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τῆς δημοσίου ὑγείας, καθ' ὃν τρόπον τὸ προσωπικὸν τοῦτο εἶναι διηρημένον εἰς ὅλον τὸ κράτος.

Προτίθημα νὰ δημοσιεύσωμεν ἀκολουθῶς βετικάς περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου πληροφορίας, τὰς ὁποίας θέλωμεν πορισθῆ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι φήσεως δυναμένης νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λιμένας ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Ἑγχειρονομικαὶ ἢ τὰ Ἑγχειρονομικὰ ἐπιφορτισμένοι Ἀρχαί.

Table with 5 columns: Διοικήσεις, Πόλεις, Ὑγειονόμος, Λιμεναρχὴς, Τελώνης. Rows include Αἰτωλία, Ἀκαρνανία, Ἀργολίς, Ἀττικῆ.

ressé à ce que le choix de ses premiers employés soit parfaitement homogène dans toutes ses parties.

Enfin pour terminer par des exemples, et pour prouver combien le Roi de la Grèce a agi avec intelligence en se mettant lui même à la direction des travaux administratifs, nous renvoyons à l'examen de l'histoire universelle, afin que chacun constate qu'aux époques de théorie, le pouvoir est toujours divisé, partagé, morcelé, tandis que lorsque le temps de la réalisation est venu, l'autorité se concentre et le pouvoir directeur est UN. C'est ainsi que sous le règne de Napoléon le logicien, le réalisateur, il n'y avait pas en France d'autre président du conseil que l'empereur lui même, qui savait que la ligne droite est toujours le plus court chemin d'un point à un autre.

— Le journal de Smyrne annonce, entre autres choses, dans son n° du 27 decemb, que Mr. Typaldo, procureur du Roi près le tribunal de première instance à Syra, a été dernièrement transféré à Nauplie avec le même grade, par suite de sa conduite dans une affaire criminelle, conduite que le gouvernement a désapprouvée. Nous pouvons assurer au public que Mr. Typaldo n'a été transféré à Nauplie que sur sa propre demande, et pour des motifs de service.

— On lit dans le journal de Smyrne: En quittant Constantinople Mr. Zographos ministre plénipotentiaire de Grèce près la S. Porte a pris congé de sa Hauteur qui l'a reçu avec tout le cérémonial d'usage. Pendant le cours de cette audience le Sultan lui exprima, dans les termes les plus flatteurs, sa haute satisfaction pour la manière dont il avait rempli son ambassade. Il l'a beaucoup loué de la prudence et de l'esprit de conciliation, dont il n'avait cessé de faire preuve pendant quatre années, et qui ont puissamment contribué à l'entretenir dans les bonnes dispositions où il est à l'égard du royaume. Le fait est que ce diplomate s'est habilement tiré des circonstances les plus difficiles et que, eu égard à la position délicate où il s'est trouvé placé il était impossible de faire au delà de ce qu'il a fait. L'ambassade hellénique est maintenant honorablement placée non seulement près de la Porte, mais aussi dans l'opinion publique, et le successeur de Mr. Zographos trouvera les principaux obstacles qui s'opposaient à la conclusion de s traités levés en grande partie.

NOUVELLES DES PROVINCES.

— L'île d'Eubée, qui avait été mise en quarantaine d'observation pour 17 jours, à la suite de quelques actes de contrebande, faite entre les habitants et l'équipage d'un navire en quarantaine, a été remise en libre pratique le 17 janvier.

— Le ministère de l'Intérieur vient de recevoir la liste des vaccinés dans la province d'Attique pendant l'année 1837. Leur nombre s'élève à 1384 enfans, et c'est avec satisfaction que l'on remarque les progrès de cette salutaire habitude dans le royaume. On doit une partie des succès qu'obtient ici la vaccine à l'activité de Mr. Georg. Alberti vaccinateur de la capitale. S. M. a daigné reconnaître cette activité en augmentant la solde de Mr Alberti.

— On écrit d'Eurytanie, que plusieurs bandes de voleurs, sous la conduite des chefs Kalamata, Anagnosti Theocharis, Spano, Spirakos, Louvelias etc, se sont réunies dans la province d'Agropha ou elles paraissent très peu inquiétées par les autorités et les armées Turques. On dit généralement dans le pays que ses bandes se préparent à faire, au printemps prochain, des descentes sur le territoire grec.

— On écrit aussi de Lamie, que les brigands qui sont campés au village Turc de Goura se sont entendus avec Kalamata pour faire des courses dans les provinces grecques de la frontière; mais que cette nouvelle, apportée à Lamie, ne paraît pas très fondée attendu qu'à différentes reprises, le Pacha de Janina a franchement aidé nos troupes contre les brigands. Toutefois les gardes nationaux de la province se sont mis en mesure de préserver le pays de toute tentative de la part des bandits.

— Les rapports hebdomadaires des gouverneurs annoncent qu'une tranquillité générale règne sur tous les points du royaume.

— Les listes de recrutement ont été dressées dans toutes les provinces par les gouverneurs.

— On écrit de Tzimova (Laconie) que le démarqué de la commune de Castanée P. Contojannopoulos, a été victime d'un assassinat prémédité et commis dans le village même, sur la place de l'église. G. Douarakis et N. Friligréas les auteurs de ce meurtre ont été arrêtés, et remis entre les mains de la justice.

SANTÉ PUBLIQUE.

La régularisation du service des lazarets étant en Grèce l'objet d'une attention spéciale de la part des puissances étrangères, qui entretiennent avec le royaume des relations commerciales, nous croyons devoir publier ici la situation du personnel des employés de la branche de santé publique, tel qu'il est distribué sur tous les points du royaume.

Nous comptons par la suite publier sur cet objet des renseignements positifs puisés au ministère de l'Intérieur, et qui sont de nature à consolider la confiance et la sécurité des ports Européens à l'égard de la Grèce.

LISTE DES AUTORITES SANITAIRES.

Table with 5 columns: Gouvern., Ville, Offic. des santés, Capit. de port, douanier. Rows include Etolie, Acarnanie.

Άρχαίος	Πάτριος	Υγειονόμος	Υποταχθέντες	Υποταχθέντες	Argolide.	Nauplie.	Intend. del'office de	Intendant de
	Αίγιον		Επιστάτης λιμένος			Cranidi.	(santé.	
						Hermionide.		Intendant de
						Epidaura.		" (douane
Βοιωτία	Αντικίρα	Υγειον. Επισ. Δομ.		Υποταχθέντες	Αττική.	Πίρε.	Offic. de santé, In-	"
Εύβοια	Σκιάθος		Υπολιμενάρχης		"	Εγινη.	tendant de lazaret.	"
	Χαλκίς		Επιστάτης λιμένος		"	Σαλαμίνη.	"	"
	Σκόπελος				"	Μέγαρε.	"	"
	Ερετρία				"	Ελευσίς.	"	"
	Όρειον				"	Χοστία.	"	"
	Γιάλτρα				"	Portoraphi.	"	"
Εύρυτανία	Αγραφα	Επιστάτης λιμεναθ.			Αχαΐα.	Πάτρας.	Officier de santé.	
Ηλείς	Κυλλήνη				"	Αίγιον.		Intendant de port
	Κατακόλον							
Θήρα	Θήρα	Υγειονόμος			Βεοτία.	Αντικίρα.		
	Ιός				Ευβεία.	Sciathos.	Offic. de santé, et	
	Αμουργός			Υποταχθέντες	"	Chalcis.	Intend. de lazaret.	sous-capit. de port.
Καρυστία	Καρυστιος				"	Scopelos.	"	Intend. de port.
	Κούμη				"	Ερέτρια.	"	"
	Σκύρος				"	Ορέον.	"	"
Κερυνθία	Δουράκιον				"	Γιάλτρα.	"	"
	Καλαμάκιον				Ευρυτανία.	Αγραφα.	Intend. de lazaret.	
	Ζαχώλη				Ελιδα.	Gyllini.	"	
	Κιάτι				"	Catacolon.	"	
	Κόρινθος				Θηρα.	Θήρα.	Officier de santé	
Κυνουρία	Αστρος				"	Ιός.	"	sous-douan.
	Λεωνίδιον				"	Αμοργός.	"	
Ακαδημαίων	Επιδάυρ. λοιμ.				Καρυστία.	Καρυστος.		
	Βάτικα				"	Coumi.		
Ακαονία	Ιθάκειον				"	Σκύρος.		
	Μεζαπον				Κορινθία.	Loutraki.		
	Άγιλιον				"	Calamaki.		
	Οϊτύλος				"	Zacholi.		
Μεσσηνία	Καλάμαι		Λιμενάρχης.	Υποταχθέντες	"	Cintos.		
	Νησίον				"	Κορινθή.		
Μήλος	Μήλος		Επιστάτης λιμένος		Κυνουρία.	Αστρος.		
	Κύμλος			Υποταχθέντες	"	Λεωνίδι.		
	Σίφνος				Λακεδαίμων.	Επίδ. Λαμερα.		
Νάξου	Νάξος				"	Babca.		
	Άρος				Λακωνία.	Κυθινόν.		
Πυλία	Πύλος		Λιμενάρχης		"	Μεζαπον.		
	Πεταλίδιον		Υπολιμενάρχης		"	Αχιλλιον.		
	Κερώνη		Επιστάτης λιμένος		"	Οϊτύλος		
	Μεθώνη				Μεσσηνία.	Καλαμάι.		capitaine de port.
Σύρος	Ερμούπολις	Υγειον. Επισ. Δομ.			"	Νισιον		sous-douan
	Άγλος	Επιστ. λιμενακαθ.			Αίγιον.	Πύλος.		Intendant du port
	Κέα				"	Κυμιλος.		"
	Μύκονος				"	Σίφνος.		"
	Κύθνος				Ναξία.	Ναξία.		"
	Σέριφος				"	Πάρος.		"
Τήνος	Τήνος	Υγειονόμος			Ρυθία.	Ρυθία.		Capitaine de port.
	Άνδρος				"	Πέταλδι.		sous capit. de port
	Κόρθος				"	Κορον.		
	Σκυριον				"	Μοδον.		Intendant de port.
	Πάρος				"	Μυκονος.		
Τριφυλία	Εράνη				"	Δελος.	Offic. de santé et	
	Κυπαρισσία				"	Λέα.	Intend. de lazaret.	
Υδρα	Υδρα	Υγειον. Επιστ. Δομ.			"	Μυκονι.	Intend. de lazaret.	
	Κασοραυρία	Υγειονόμος			"	Κυθινος.	"	
	Σπέτσαι				"	Σέριφος.	"	
Φθιώτις	Νέα Μισσάλλα				Τήνος.	Τήνος.	Officier de santé.	
	Τεράτσα	Επιστάτης λιμεναθ.			"	Άνδρος.	"	
	Σηλίς		Υπολιμενάρχης		"	Κορθί.	"	
	Άγια Μαρίνη				"	Σέριος.	"	
	Άγαλιάντη				"	Πανормος.	"	
Φωκία	Γαλαξίδιον				Τριφυλία	Εράνη.		
	Βιτρινίτσα				"	Κυπαρισσία.		

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.
 22. Ιανουαρίου.
ΠΑΤΡΑΙ. Το Αυστριακόν Άτμόπλουον Ὁ Ἀρχιδουξ Ἰωάννης, με διαφόρους πραγματείας.
ΣΥΡΑ. Το Γαλλικόν Ἀτμόπλουον ἡ Ταγκρέδη.
ΥΔΡΑ. Ἑλληνικὴ Γολέττα ἡ Ἀμφιτρίτη, πλοίαρχος Φρ. Μπέτσας με διαφόρους πραγματείας.
ΓΕΝΟΥΗ. Βρέκιον Σαρδινακόν Οἱ Ἀληθεῖς Φίλοι, πλοίαρχος Μυέδας, με διαφόρους πραγματείας.
ΤΖΕΡΝΙΟΝ τοῦ πλοίαρχου Καλονάρη, με διαφόρους πραγματείας.
ΤΗΝΟΣ. Ἑλληνικόν, με διαφόρους πραγματείας.
 24. Ιανουαρίου.
ΣΥΡΑ. Γολέττα, Ἑλληνικὴ, Νέα Τρίτη, πλοίαρχος Νικολάρας.
ΑΠΟΠΛΟΥΣ.
 22. Ιανουαρίου.
ΣΥΡΑΝ. το Αυστριακόν Ἀτμόπλουον Ὁ Ἀρχιδουξ Ἰωάννης.
ΣΥΡΑΝ. Ἑλληνικὴ Γολέττα ἡ Ναυπλία, πλοίαρχος Ἀνάργυρος.
 23. Ιανουαρίου.
ΝΑΥΠΑΙΟΝ. Το Βασιλικόν Ἀτμόπλουον Ὁ Μαξιμιλιανός, πλοίαρχος Ν. Ράπτης, φέρον τὰς ΑΑ. ΜΜ.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Πόλις	Βαρομέτρον		Θερμόμετρον		Άνεμος
	πρωτ. Μεσημ.	ἑσπέρα.	πρωτ. Μεσημ.	ἑσπέρα.	
23. Ιανουαρίου.	27,8	27, 8.	8.	14.	9.
24. " "	27,9	27, 9.	5.	10.	5.
25. " "	27,9	29, 10.	27, 11.	4.	5.

Κατρός

πρωτ. νεφώδης, νεφώδης,	Μεσημέρια, ἑσπέρα, νεφώδης,	ἑσπέρα, νεφώδης,

ΜΟΥΒΕΜΕΝΤΣ ΔΟΥ ΠΟΥΡΤ ΔΟΥ ΠΙΡΕΣ, ΑΡΡΙΒΕΣ.
 3. Février.
 De PATRAS, le Vapeur Autr. L'Archiduc Jean, avec marchandises diverses.
 De SYRA, le Vapeur Français le Taurède.
 D'HYDRA, la Gœlette grecque l'Amphitrite -capitaine Fr. Bétsis, avec marchandises diverses.
 De GENES, le Brick Sarde Les vrais amis, capitaine Béva, avec marchandises diverses.
 De TINOS, le Tzerniki grec, du cap. P. Kalonari avec marchandises diverses.
 5. Février.
 De SYRA, la Gœlette grecque, la Néa, capitaine Nicolaras.
DEPARTS.
 3. Février.
 Pour SYRA, le Vapeur Autrichien L'Archiduc Jean.
 Pour SYRA, la Gœlette grecque Nauplie, capitaine Anargiro.
 4. Février.
 Pour NAUPLIE, le Vapeur Royal le Maximilien, comaud. N. Raphis, portant L. L. M. M.

OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES.

Date	Baromètre			Thermomètre			Vent			Temps		
	matin	midi	soir	matin	midi	soir	matin	midi	soir	matin	midi	soir
4. Févr.	27,8	27,8	27,8	8	14	9	sud	sud	sud	nuag.	pluie	nuag.
5. "	27,9	27,9	27,9	5	10	5	nord	nord	nord	nuag.	nuag.	nuag.
6. "	27,9	27,10	27,11	4	5	4	nord	est	est	"	"	"